

kommer mig derfor, at naar den højtærede Finansminister regner med 14—15 Mill. Kr. til Aktivhvervelser paa sin Finansplan, er han overmaade højt oppe. Og naar der er Tale om, at denne Opstilling skal begrunde Skatteudskrivningen — thi efter Finansministerens Plan skal den begrunde Skatteudskrivningen —, saa er det vel værd at tage disse Tal under nøje Overvejelse.

Dernæst vil jeg gerne et Øjeblik opholde mig ved Spørgsmaalet om de Indtægter, som Finansministeren regner med som normale, og bede det høje Ting se, om disse Indtægter kunne betragtes som sandsynlige. Der er først Toldindtægterne. Paa dette Normalbudget har Ministeren regnet de egentlige Toldindtægter til 32,92 Mill. Kr., altsaa foreløbig for 1912—13, og deretter kommer der — antager jeg — normalt en Stigning i Forhold til Normalbudgettet. Men hvis man ser, hvad de egentlige Toldindtægter udgjorde paa Statsregnskabet for 1910—11, viser det sig, at de allerede den Gang vare 33,286 Mill., altsaa 366,000 Kr. over det Beløb, som er budgetteret, og siden Statsregnskabet aflagdes, er der gaaet et halvt Aar, hvor Fremgangen i Forhold til Statsregnskabet er 468,000 Kr. efter den sidste Meddelelse, som er udsendt af Generaltolddirektoratet. Dette Tal tyder paa, at normale Tilstande ere ved at vende tilbage i Toldforholdene, og at følgelig nu en ny Fremgang kan ventes. Men under normale Forhold vil man kunne vente, at Toldindtægterne stige med 1 Mill. Kr. om Aaret, indtil den økonomiske Opgangsperiode er ude. Naar man læser to saa forskellige Beretninger som dem, der i disse sidste Aar ere blevne udsendte af Grosserer-Societetet og af Industrimændene — den ene skreven af en udpræget Højremand, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og den anden skreven af en Socialdemokrat, Docent Lindberg —, og samtidig har hørt de Udtalelser, som den højtærede Ordfører for Regeringspartiet har fremført her, vil man ikke kunne være i Tvivl om, at Aaret 1910 betragtes som ret smukt. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds endogsaa indleder sin Skildring af dette Aar i Handelsberetningen med en ligefrem Lærkesang, hvori der ikke er det mindste af Spottefluglens Tone — saa lyst ser altsaa han paa dette Aar. Man ser saaledes, hvorledes Mænd fra de mest forskellige Omraader, Højremænd, Socialdemokrater og Mænd fra Regeringspartiet, fra Handelen,

Industrien og fra Landbruget regne med middelgode Fremtidsudsigter. Derfor tror jeg, at man tør sige, at naar der her skal være Tale om at opstille et Normalbudget, har den højtærede Finansminister kalkuleret sit Normalbudget et Par Mill. Kr. for lavt for Toldindtægterne. Dette er ingen Anke mod Opstillingen paa Budgettet. Den højtærede Finansminister betegner selv sin Budgetopstilling som formel. Det var i Anledning af en Diskussion med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) om nogle tidligere Budgetter, at den højtærede Finansminister sagde, at det ærede Medlem burde dog se, at disse Budgetter ikke ere opstillede paa anden Maade, end vi pleje at opstille Toldbudgetter, nemlig ganske formelt. Saa afbrød det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds Ministeren med de Ord: Det er Fejlen, hvortil Finansministeren svarede: Det er ikke en Fejl, det er en Praksis, vi bestandig have fulgt. Det er rigtigt, denne Praksis have vi bestandig fulgt, og for Budgetternes Vedkommende spiller det ikke nogen synderlig Rolle. Men hvis man gør den formelle Opstilling til Udgangspunkt for Paalægning af nye Skatter, kommer Fejlen. Naar Talen er om at skønne over, hvor store Skattebeløb der er nødvendige, kan man ikke nøjes med en formel Opstilling. Jeg gør opmærksom paa, at den højtærede Finansminister ellers flere Gange om sit Normalbudget har udtalt, at han har posteret Udgifterne saaledes og saaledes for at bringe dem mere i Overensstemmelse med Regnskabet. Udgifterne bringes saaledes paa dette Normalbudget højere op, men ved Bevaringen af den gamle Praksis, den formelle Opstilling, holdes i dette Tilfælde Toldindtægterne for langt nede. Jeg tror, at dette høje Ting vil finde, at det er et for usikkert Grundlag at bevilge saa store Skattebeløb paa, som Finansministeren her har krævet.

Grundlaget er jo overordentlig usikkert for Toldindtægternes Vedkommende, men jeg vil gøre opmærksom paa, at inden disse Skatteforhandlinger ere til Ende her i Folketinget, selv om de forudsættes tilendebragte i Løbet af denne Samling, ville vi vide noget bedre Besked, kende flere Tal for, hvorledes Indtægterne efterhaanden indgaa i indeværende Finansaar, og dernæst paa hvilken Maade de indgaa, og dette er jo af afgørende Betydning. Vi ville i alt Fald, inden denne Forhandling er tilendebragt, have en Opgørelse over, hvorledes Toldindtægterne fordele